

EDUCACIÓ	1	Discriminació de l'escola pública: Augmenten els recursos destinats als centres privats mentre que es redueixen les inversions per la pública.
	2	Concentració alumnat immigrant: Sense cap mena de criteri s'ha optat per permetre la concentració d'alumnes immigrants a les escoles públiques en lloc d'evitar un possible procés de creació de "guetos" escolars.
	3	Es mantenen els barracots: Malgrat el compromís adquirit per fer desaparèixer els barracots en 34 centres, només 7 d'aquestes escoles i instituts podran iniciar el curs amb un edifici en condicions. Mentre, la Generalitat només gasta la meitat del pressupost destinat a construccions escolars. Així consta en el compte general del Govern corresponent a l'any 2001, l'últim exercici que hi ha tancat.
	4	El Govern no ha donat resposta a les demandes que la comunitat educativa ha fet en matèria de llibres de text . No s'ha avançat en solucions que impliquin els sectors afectats: escoles, editors i famílies. El cost d'aquesta mancança significa una gravíssima dificultat per a moltes famílies.
	5	No s'han complert els compromisos sobre escoles bressol: El govern va prometre 30.000 noves places i tot just en farà 6.000. S'intenta amagar l'incompliment amb campanyes de publicitat mentre són els ajuntaments els qui han d'assumir la responsabilitat de donar resposta a una demanda social cada cop més gran.
BENESTAR SOCIAL	6	Catalunya està a la cua d'Europa en la despesa destinada a protecció social. El Govern de la Generalitat dedica només el 17'5% del PIB a protecció social, 2'6 punts menys que la mitjana de l'Estat espanyol i 9'8 punts menys que la mitjana europea.
	7	El Govern de CiU ha trigat més de 20 anys a universalitzar els ajuts per a famílies nombroses amb infants i per a la resta de les famílies amb infants de fins a 3 anys. A més a més, les quantitats que destina són tan minses que només Grècia ofereix menys diners que el govern de CiU per a les famílies amb fills.
	8	El Govern de CiU és el que menys ofereix de totes les Comunitats Autònomes en cobertura de serveis d'ajuda a domicili per a gent gran. A Catalunya l'1'3% dels majors de 65 anys rep aquest servei mentre que la mitjana estatal és el doble. Paral·lelament més de la meitat de les places en residències continuen sent privades.

BENESTAR SOCIAL	9	<p>Després de 23 anys, la cobertura de serveis i prestacions per a persones amb discapacitats continua sent molt baixa. La prova són les taxes de cobertura de treball ja que en les diferents modalitats s'ofereixen un total de 13.400 places a tot Catalunya, quan la població adulta en edat laboral de persones amb discapacitats és de 24.000. El mateix passa amb els serveis de residència en els quals s'ofereixen un total de 3.000 places, quan el total de població adulta amb discapacitat severa és de 17.000 persones. Els fets desmenteixen les promeses en matèria de salut mental. En aquesta legislatura només s'han posat en funcionament 9 dels 21 centres d'atenció a pacients amb malalties mentals que va prometre Jordi Pujol en el debat de política general de l'any 2000.</p>
	10	<p>No hi ha planificació tot i que la Generalitat té la competència en política social. Hores d'ara aquest Departament encara no ha definit el seu marc d'actuació social pel quinquenni 2002-2006. L'assistència social és una competència exclusiva de la Generalitat i el Govern de CiU no és capaç de construir un sistema de serveis i prestacions adequat a la realitat i econòmica de Catalunya</p>
SANITAT	11	<p>El Govern anuncia a "bombo i plateret" la lliure elecció de metge de primària sense prèviament prendre mesures per a solventar la massificació i els problemes de l'atenció primària: Massificació a l'àrea metropolitana, molts dies d'espera per a ser visitat pel metge de capçalera, temps de visita més que insuficient (inferior a 6 minuts de promig), "cupos" de malalts per metge excessius (fins i tot de 3.000 i 3.500 pacients), el mal funcionament del servei d'atenció telefònica... A més a més no s'ha resolt la inequitat territorial: encara hi ha moltes comarques on l'accés a l'atenció primària no és fàcil.</p>
	12	<p>La reforma de l'atenció primària ha trigat 17 anys en fer-se i el procés no ha estat homogeni. Un 12,3% dels metges i un 4,8% dels professionals d'infermeria no s'han integrat en el nou model.</p>
	13	<p>Només la meitat dels centres d'atenció primària estan informatitzats. L'atenció primària i l'atenció especialitzada no estan coordinades.</p>
	14	<p>El Govern fa trampa en les llistes d'espera. Les dades del 30 de juny encara no s'han publicat, tot i que es tenen, ajornant-les fins a les vacances i que tinguin menys ressò. Catalunya ocupa el penúltim lloc d'Espanya pel que fa a les llistes d'espera per operacions quirúrgiques.</p>
	15	<p>El Govern de la Generalitat suspèn en Salut Pública: No s'han assolit els objectius plantejats en el Pla de Salut en tabaquisme, accidentalitat laboral, higiene alimentària, salut mediambiental, l'embaràs juvenil, entre d'altres.</p>
	16	<p>Manca de transparència: Els concerts amb empreses privades de proves de diagnòstic, rehabilitació i anàlisis clínics, s'han fet sense transparència, amb favoritisme i s'han donat a moltes empreses vinculades a destacats membres de CiU.</p>

SANITAT	17	El dèficit acumulat de la sanitat catalana (SCS i ICS) a finals del 2002 és de 2.577 milions d'€ (428.777 milions de pts). A aquest dèficit encara cal afegir-hi el que s'ha desplaçat cap el sector concertat. El nou sistema de finançament no ha resolt en res aquesta situació.
	18	La conselleria de Sanitat ha apostat per mesures cosmètiques que amaguen la manca de direcció i una herència encapçalada per un nivell molt alt d'endeutament i una xarxa de clientelisme feta amb diners públics. El canvi de conseller un any abans de les eleccions només ha servit perquè tot segueixi exactament com estava
TREBALL	19	El govern de CiU suspèn en salut laboral. La sinistralitat a Catalunya és un 14% superior a la del conjunt espanyol, en 4 anys hem passat d'ocupar el sisè lloc a ser la segona comunitat amb més sinistralitat de tot l'Estat.
	20	La gestió del departament de Treball ha estat presidida i condicionada pels escàndols i la confirmació judicial de les pitjors expectatives. Els tribunals han confirmat totes les denúncies polítiques que el PSC-CpC hem fet en seu parlamentaria: l'arbitrarietat en el repartiment dels fons ocupacionals i el suposat finançament irregular d'Unió Democràtica de Catalunya amb càrrec als mateixos. A Treball no hi ha hagut estabilitat. En aquests 4 anys s'ha produït el cessament del Conseller Lluís Franco i un ball d'alts càrrecs. Cap de les Direccions Generals s'ha mantingut estable en la legislatura.
	21	El Govern no ha liderat les actuacions per reduir la precarietat laboral. La inestabilitat laboral encara es percebuda com un problema per molts treballadors i treballadores.
	22	La gestió ha estat tècnicament ineficient. La negativa a l'hora d'assumir responsabilitats polítiques ha conduït a que no es fessin els canvis necessaris i ha complicat la gestió fins arribar a la paràlisi de l'Administració.
	23	No hi ha hagut política d'ocupació. No ha existit cap planificació, cap determinació d'objectius ocupacionals, cap criteri. S'han repartit subvencions sense tenir en compte les necessitats d'empreses treballadors i territoris. El Pla d'Ocupació de Catalunya que havia de servir per ordenar l'actuació ocupacional ha esdevingut un "pamflet" de propaganda institucional.
	24	El govern de CiU ha renunciat a exercir les competències en l'àmbit laboral. No s'ha potenciat una millora ni tampoc un increment de les relacions laborals a Catalunya. S'ha permès que la sinistralitat laboral mantingui Catalunya a la cua d'Europa al no vetllar pel compliment de la llei prevenció de riscos laborals. No s'ha estat emetent a la utilització abusiva de fórmules de contractació temporal. El Govern no ha prioritzat la igualtat d'oportunitats per a les dones en l'accés i les condicions de treball.

TREBALL	25	S'ha substituït la política laboral per la propaganda. L'autocomplaença els ha impedit reconèixer i actuar sobre els problemes de quantitat i qualitat que té el mercat de treball. La utilització propagandista i nominal de conceptes i projectes ocupacionals no ha amagat la seva inutilitat.
	26	L'estratègia claudicant davant del Partido Popular per mantenir-se en el poder ha estat especialment negativa pels temes laborals. S'ha donat suport a reformes laborals que han suposat la retallada de drets als treballadors. Tampoc s'ha reclamat el compliment de sentències del Tribunal Constitucional sobre formació continua. S'ha abandonat la reclamació de la transferència de les polítiques passives.
	27	El Govern manté un Servei Català de Col·locació car i ineficaç. Ens ha costat prop de 36 milions d'euros en els darrers 4 anys. No s'han modernitzat els serveis públics d'ocupació ni s'ha incrementat la coordinació entre els serveis d'ocupació regionals.
INDÚSTRIA	28	Malgrat el canvi de Conseller, l'estil i l'herència Subirà encara hi són ben presents en la Conselleria. Actuacions poc clares i ineficàcia en la gestió de les polítiques industrials i energètiques d'alguns organismes, són clars exemples. Els criteris de finançament, avals i ajuts de l'ICF, l'antiga CARIC i el CIDEM han estat poc transparents i amb un marcat to clientelar.
	29	Catalunya es troba a la cua de l'Estat espanyol pel que fa a la qualitat del servei elèctric. El Protocol d'Acord signat entre el Departament d'Indústria i Fecsa-Endesa estableix un nivell d'inversions inferior a la meitat del que la pròpia companyia va reconèixer com a necessari (22.000 milions de ptes sobre 50.000 milions de ptes).
	30	Catalunya és una de les poques regions europees sense una política industrial clara i concreta. La imprevisió i deixadesa del Govern de CiU està comportant un agreujament de la crisi de la indústria a Catalunya i la pèrdua d'oportunitats en sectors emergents. Les desinversions i el buidat industrial no s'han sabut afrontar, l'anomenat "cas LEAR" n'és un exemple evident.
	31	El Govern català aposta per prorrogar el règim de concessions a entitats privades. El darrer exemple el trobem en les Entitats d'Inspecció i Control (EIC) i la xarxa d'estacions d'Inspecció Tècnica de Vehícles (ITV). Si prospera la prorroga el sistema actual de quasi monopoli es mantindria fins l'any 2014.
	32	Catalunya és una de les darreres regions d'Europa en aprovar un Pla d'Innovació, l'actualment en vigor 2001-2004, aprovat l'estiu de l'any 2001. La majoria de regions europees tenen plans d'innovació des de la dècada dels 80. El Govern ho fa tard i malament.

HABITATGE I POLÍTICA TERRITORIAL	33	Catalunya és la darrera comunitat del conjunt espanyol en generació d'energia eòlica (aproximadament 80MW a Catalunya vers els més de 4000MW a l'Estat espanyol) malgrat haver estat pionera. Ara REESA es nega a connectar els parcs eòlics a la xarxa d'alta tensió, per imprevisió del Govern.
	34	No es garanteix l'accés a l'habitatge. El Govern del CiU no ha sabut donar resposta a l'augment continuat de preus i de fer front a les seves conseqüències demogràfiques, territorials i socials. S'ha incomplert el compromís de presentar una Llei d'Habitatge que pogués ser aprovada aquesta legislatura.
	35	L'habitatge protegit ha caigut en picat: de 16.033 unitats el 1996 a 6.936 el 2002. Ara representa menys d'un 10% del total d'habitatge produït.
	36	No s'ha sabut tampoc incrementar l'oferta d'habitatge de lloguer: Només un 17% del parc del parc d'habitatges del país son de lloguer.
	37	Ha empitjorat la fiscalitat de l'habitatge: Amb la reducció de deduccions i l'increment dels impostos sobre actes jurídics documentals i de transmissions patrimonials, tot i les excepcions molt puntuals en alguns casos d'aquest últim impost.
	38	No s'ha estat capaç d'establir prescripcions clares sobre l'ús del parc construït (sobreocupació de llars i pisos buits).
	39	CiU ha optat per un model "depredador" d'ocupació del territori. Els exemples més clars del resultat d'aquest model es veuen al Maresme, a la Costa Brava i la Costa Daurada a la Cerdanya o a la Vall d'Aran.
	40	No s'ha fomentat la rehabilitació de barris. El Govern de CiU ha permès que continuï la degradació d'alguns barris (centres històrics, polígons d'habitatge...) sense fer res d'efectiu per evitar-ho. En canvi, ha rebutjat les propostes de creació d'un fons per a la rehabilitació de barris i àrees urbanes que requereixin d'especial atenció.
	41	La llei d'urbanisme no dona resposta als grans reptes que hi ha en aquesta matèria. El Govern del CiU ha impulsat una llei d'urbanisme que no dona resposta ni a la problemàtica de l'habitatge, ni a la rehabilitació dels barris, ni a la qüestió de la mobilitat, ni a la preservació dels espais oberts. D'altra banda, ha mantingut una actitud de menysteniment envers l'autonomia local. Per si això fos poc, un any després de la promulgació de la llei, el Govern no ha estat capaç encara d'aprovar el reglament que n'ha de regular l'aplicació.

	<p>El govern no ha complert les disposicions parlamentàries sobre planejament territorial. El Govern ha continuat incomplint allò que disposen les lleis i les resolucions del Parlament de Catalunya pel que fa a l'aprovació del planejament territorial. Així mateix, ha estat incapaç d'aprovar Plans Sectorials en matèries ambientalment delicades (com els camps de golf o les estacions d'esquí), així com d'introduir polítiques efectives de protecció i gestió del paisatge</p>
<p>42</p>	
<p>43</p>	<p>El Departament de Política Territorial i Obres Públiques està en reestructuració permanent, captiu de visions estretament sectorials, desconfiat envers els governs locals i subordinat a les pressions i els interessos privats. El model radial del PP i la incapacitat del govern de CiU han portat a una paràlisi. No hi ha estratègia, ni previsió ni augment de les inversions.</p>
<p>44</p>	<p>El govern de la Generalitat no ha estat capaç de plantejar una proposta sobre infraestructures. La incapacitat del Departament de Política Territorial i Obres públiques per presentar una proposta consensuada per totes les administracions ha comportat una retallada de les inversions i l'absència de nous projectes.</p>
<p>45</p>	<p>Catalunya no té les infraestructures que necessita: No hi ha el gran aeroport internacional, ni la xarxa ferroviària que el país demanda. No s'han fet els grans eixos viaris d'acord amb les necessitats reals. Alguns casos, com l'autovia Cervera – Igualada, els interessos de grans empreses han condicionat l'actuació del Govern.</p>
<p>46</p>	<p>CiU continua apostant pels peatges mentre es redueix el percentatge d'autovies. En aquests 23 anys de govern de CiU la proporció d'autopistes de peatge a Catalunya en relació al conjunt de l'Estat s'ha mantingut al voltant del 29% mentre la xarxa d'autovies ha caigut dos punts, del 8'4% al 6'4%</p>
<p>47</p>	<p>Les administracions de l'Estat i de la Generalitat aporten menys recursos dels compromesos. El baix nivell d'aportacions de les administracions suposa el retard o la no realització del 45% de les inversions previstes en el contracte-programa per la millora del transport públic de la Regió Metropolitana de Barcelona.</p>
<p>48</p>	<p>Enginyeria financera, el "mètode alemany", el "ja ho pagarà Maragall". El Govern actual inicia grans obres sense pressupost per pagar-les. Entre aquestes destaquen la Línia 9 del Metro, el Trambaix, el Tramvia del Besòs o el Canal Segarra-Garrigues.</p>
<p>49</p>	<p>El Govern no actua equitativament. L'exemple de clientelisme més clar són les concessions a darrera hora de les noves línies i serveis de transport regular de viatgers. Es concentra el control d'aquests serveis en una quarta part de les empreses que fins ara hi participaven.</p>

COMERÇ I TURISME	50	Hi ha una herència nefasta de la gestió d'anteriors consellers. L'acció del govern de CiU en les polítiques de Comerç interior i de Turisme ha estat influenciada per "l'estil Subirà" i pels problemes de corrupció (cas Turisme) que s'arrosseguen de l'etapa Alegre.
	51	No s'han complert els compromisos de Govern en Comerç interior. En aquesta legislatura s'havia d'aprovar, desenvolupar i aplicar el nou impost sobre les grans superfícies. No s'ha gestionat de manera eficaç el desenvolupament i la gestió de l'impost, ni s'ha sabut utilitzar la capacitat de planificació i dinamització comercial que possibilita el Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials. Han mancat accions de govern que facilitessin, al conjunt de municipis de Catalunya, el disposar de Programes d'Orientació Comercials.
	52	Els compromisos del govern en matèria de turisme no s'han complert. En aquesta legislatura el principal objectiu era l'aprovació d'una Llei de Turisme. Llei que CiU es va comprometre a crear comptant amb les aportacions d'una comissió parlamentària constituïda per aquest fi. No han constituït la comissió i la Llei ha estat aprovada per un vot de diferència, amb tots els grups de l'oposició en contra.
	53	Falta una Llei de l'Agència Catalunya Turisme. La manera de gestionar la tramitació parlamentària de la Llei de Turisme ha tingut el seu efecte amb la de la Llei de l'Agència Catalunya Turisme, que tampoc disposava d'altre suport que el del PP i que no ha estat possible aprovar durant la legislatura.
AGRICULTURA	54	S'ha passat del model d'incompetència que el propi sector va rebutjar a un model caciquil i clientelar.
	55	No s'ha reestructurat el cooperativisme agrari català. El Govern ha optat per una política de perdigonada, multiplicant les petites subvencions enlloc de propiciar veritables processos d'integració i de concentració cooperativa.
	56	Manquen plans estratègics per a les produccions. Malgrat el compromís expressat reiteradament pel govern de CiU, no s'ha aprovat cap Pla Estratègic sobre cap de les produccions agràries catalanes que fixi objectius, criteris, prioritats, instruments d'actuació i recursos. La diferència de preu pagat pel consumidor i el percebut pel pagès o el ramader pot arribar a ser del 800% en detriment dels interessos dels consumidors.
	57	El Govern ha estat incapaç d'articular una política agrària i rural coherent. No existeix cap inventari d'espais agraris que cal protegir, ni s'ha creat cap instrument específic per millorar el dimensionament de les explotacions agràries catalanes. Tampoc s'ha definit el seu estatus jurídic ni s'ha establert cap opció en favor de l'agricultor professional en front de l'agricultura a temps parcial.

AGRICULTURA	58	<p>S'han incomplert els compromisos en matèria de foment i modernització de regadius. No s'ha finalitzat cap de les obres importants: ni el reg de suport de les Garrigues, ni els regs d'Algerrí-Balaguer, ni els de la Terra Alta, ni els del Segrià Sud. El cas del Segarra-Garrigues és escandalós: el govern de la Generalitat ha adjudicat per 1.102 milions € la construcció i explotació de la xarxa de regadiu del canal Segarra-Garrigues quan no té encara ni projecte constructiu, ni traçat definitiu, ni acord en la concentració parcel·laria, ni s'han resolt aspectes bàsics del seu finançament.</p>
	59	<p>Manca una política alimentària pròpia. Ni s'ha definit una política alimentària pròpia, ni s'ha impulsat cap mesura d'educació dels consumidors sobre marques i distintius, ni s'ha exigint el compliment estricte de les normes de qualitat quan corresponia fer-ho.</p>
	60	<p>Les ajudes al desenvolupament rural han estat presidides per pràctiques clientelars. Les ajudes a particulars han de plantejar-se amb criteris objectius i d'una gran transparència. Les actuacions en matèria de desenvolupament rural no poden ser una repartidora clientelar de petites subvencions a disposició dels cacics territorials de CiU. Els recursos han d'adreçar-se prioritàriament a les zones que presenten dèficits crònics que dificulten les seves possibilitats de desenvolupament econòmic.</p>
	61	<p>No s'ha fet la profunda reforma de l'Administració agrària que la conselleria necessita. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP) s'ha anat convertint progressivament en una gran estructura burocratitzada que ha perdut capacitat d'aproximació i resposta als problemes del sector. Hi ha una actuació abusiva i poc rigorosa del Departament. El DARP ha esdevingut una gran gestoria que s'ha limitat a la gestió dels recursos transferits, més abocat a la burocràcia i a l'exaltació propagandística dels seus titulars, que a la solució dels grans reptes que el sector té plantejats.</p>
INTERIOR	62	<p>El país no té Conseller o Consellera d'Interior: Artur Mas, que incompleix els compromisos de CiU, fusiona els departaments de Justícia i Interior per raons d'equilibri al si de la federació CiU i deixa a la seguretat de Catalunya sense Conseller o Consellera.</p>
	63	<p>Un Govern no té autoritat i actua de forma irresponsable: El Govern de CiU no vol assumir l'autoritat en matèria de seguretat a tota Catalunya i eludeix la seva responsabilitat als territoris on encara no s'han desplegat els Mossos d'Esquadra. Hi ha més d'un 60% de la població catalana que no té govern pel que fa a la seva seguretat.</p>
	64	<p>Catalunya pateix una greu manca d'efectius policials: Una gran part de la població de Catalunya ha vist com, en els darrers anys, s'ha deteriorat el servei públic de la seguretat per la manca acusada d'efectius policials. Les dades confirmen que el Cos Nacional de Policia i la Guàrdia Civil han vist com han minvat de forma acusada els seus efectius i mitjans. La situació és especialment greu a la Regió Metropolitana i al Camp de Tarragona.</p>

INTERIOR	65	A algunes poblacions de Catalunya la reducció real d'efectius a les comissaries supera el 30%. Les dades desmenteixen la publicitat del PP i les declaracions de dirigents de CiU.
	66	Els alcaldes, tot i la desconfiança del Govern de la Generalitat, son els que han assumit la seva responsabilitat: Els alcaldes dels territoris on encara no s'han desplegat els Mossos d'Esquadra, davant de la desídia del Govern de la Generalitat, han hagut d'assumir un paper cabdal en el manteniment de la seguretat i ho han pogut fer per la gran implicació en la lluita contra la inseguretat que han realitzat les policies locals.
	67	S'han fet nomenaments a darrera hora a la Direcció General de Seguretat Ciutadana: S'acaba la legislatura i davant la possibilitat d'arribada dels socialistes al Govern, la Direcció General de Seguretat Ciutadana aprofita per fer nomenaments a corre cuita d'alts comandaments del Cos de Mossos d'Esquadra.
	68	Les emergències a Catalunya pateixen un problema de coordinació i de mitjans: La Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil pateix un problema d'objectius i el cos de Bombers de la Generalitat se sent desatès i sense mitjans. Molts municipis de Catalunya encara no tenen parc de Bombers tot i que la normativa estableix que així sigui. Resulta incompreensible que avui per avui la xarxa de notificació per casos d'emergència encara funcioni per fax.
	69	El Trànsit, un altre mal exemple de la mala política de "peix al cove": Es demostra que Trànsit és una altra de les múltiples competències mal negociades pel Govern de la Generalitat i es deixen d'ingressar molts diners que podrien ser destinats a la prevenció dels accidents de trànsit.
	70	El pressupost per justícia i interior és del tot insuficient: La despesa destinada a Justícia en el pressupost del 2003 continua essent clarament insuficient, més de dos punts per sota respecte la majoria de països de la Unió Europea. Paral·lelament, en aquest darrer pressupost, les inversions reals han baixat en tres de les quatre direccions generals.
JUSTÍCIA	71	No hi ha cap planificació en la construcció de nous centres penitenciaris: Al retard injustificable de sis anys en la planificació de la política de construcció de centres penitenciaris, cal sumar-hi ara l'opció equivocada d'ampliar els centres existents, ja de per sí excessivament grans, principalment amb mòduls prefabricats. L'exemple de Can Brians evidencia les conseqüències d'aquesta política: l'ampliació d'aquesta presó costarà el triple del necessari.

JUSTÍCIA	72	La plantilla inestable perjudica l'administració de justícia: Gairebé una quarta part de la planta judicial ha experimentat un canvi de titular. Mentrestant els jutjats estan funcionant, en la major part dels casos, amb menys personal del que es considera necessari, amb la corresponent lentitud i acumulació d'expedients
	73	El "Pla de creació i substitució d'establiments penitenciaris", presentat pel govern al Parlament l'abril del 1996, actualment porta un desajustament en la seva aplicació de gairebé set anys.
	74	Ha fracassat la política de justícia juvenil: La consellera de Gispert ha reconegut que no s'està executant ni una sola mesura de convivència amb un altre familiar o grup educatiu en tot Catalunya per a menors que hagin estat sancionats, malgrat que ho preveu la llei orgànica de responsabilitat penal del menor
	75	No s'ha evitat el desmantellament de l'Escola Judicial de Barcelona ni s'ha promogut una nova seu per l'Institut Anatòmic Forense, que L'Institut Anatòmic Forense segueix estant al bell mig de l'Hospital Clínic, en contra de totes les recomanacions.
CULTURA	76	El pes de la inversió en cultura ha hagut de ser assumit fonamentalment per l'administració local: Els recursos destinats pel govern de CiU a polítiques culturals han estat molt per sota del que comunitats equiparables a Catalunya hi destinen. Només un 1% i escaig del pressupost anual es destina a cultura. La majoria dels ajuntaments hi dediquen entre el 4 i el 7%.
	77	Les subvencions anuals per museus, arxius o restauració de patrimoni immoble, sobretot als ajuntaments, són ridícules: N'hi ha que es concedeixen a càrrec dels exercicis futurs. El 90% dels crèdits de les subvencions de patrimoni arquitectònic concedides al 2003 son a càrrec dels pressupostos de 2004 i les subvencions als museus van desaparèixer del DOGC els anys 2001 i 2002
	78	No s'ha constituït el Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó ni s'ha creat l'Arxiu Històric Provincial de Barcelona. Tampoc s'ha resolt el traspàs de la titularitat del MNAT i dels arxius i biblioteques provincials i queda pendent la retrocessió dels documents espoliats a Catalunya dipositats a l'Arxiu de Salamanca.
	79	La política lingüística del Govern ha estat d'aparador. La falta de diagnosi, de reflexió i prioritització sobre criteris d'estratègia política i de necessitats, provoca que se signin convenis, i que es facin accions pensant més en l'efecte mediàtic que en la consecució de paràmetres d'efectivitat.

MEDI AMBIENT	80	El Govern s'ha venut l'Ebre a canvi de mantenir el suport del PP: Malgrat saber el greu perjudici mediambiental i social que suposa el Pla Hidrològic del PP, el govern de CiU l'ha votat per garantir-se l'estabilitat política al Parlament. Un cop més els interessos de partit per davant dels del país.
	81	No ha existit la política forestal: El Govern català només ha invertit el 30 per cent del pressupost previst per millorar la situació dels boscos de Catalunya.
	82	S'agreuja el problema de la Contaminació per purins: De les 23 plantes de tractament de purins que Felip Puig havia promès el 2001, actualment només en funcionen quatre
	83	La neteja de les rieres continua sent una qüestió pendent: No s'ha fet una planificació sobre les obres i actuacions més urgents per tal de reduir els danys de les riudes en els punts de major risc i mentrestant el govern ha decidit rebaixar un 71 per cent la partida destinada a netejar les rieres del Maresme
	84	El govern s'ha despreocupat de la contaminació atmosfèrica: A Catalunya, en 10 anys les emissions de gasos d'efecte hivernacle han augmentat prop d'un 50%, conseqüència del model de mobilitat i de l'escàs control d'emissions atmosfèriques en la indústria
PRESIDÈNCIA	85	La funció del Departament de Presidència s'ha desviat, en comptes de direcció efectiva de l'Executiu i de l'administració catalana, s'ha dedicat a tasques de propaganda com a "oficina de promoció del candidat". Una mostra ben clara n'és el greu afer de les enquestes trucades per la Secretaria de Comunicació. Amb ocultació i deformació de dades d'enquestes finançades amb recursos públics i amb reconeixement públic d'aquesta falsificació.
	86	La concepció del Departament com a instrument al servei de la promoció d'una candidatura queda clara en la prioritat atorgada a activitats de propaganda i comunicació. Fins i tot s'ha hagut de recórrer a transferències pressupostàries d'altres Departaments per fer front a la despesa de publicitat. No hi ha precedents a Europa de governs que destinin tants recursos a la promoció d'un candidat.
	87	Mala aplicació de la Llei de Publicitat Institucional, aprovada durant aquesta legislatura, però desenvolupada per un Decret del Govern sense consens amb els altres grups parlamentaris i deixant el control d'aquesta publicitat en mans del propi govern.
	88	La concessió de freqüències de radio i televisió han evidenciat la política clientelar en matèria de mitjans de comunicació. L'atorgació de llicències ha esdevingut un instrument més per posar els mitjans al servei de CiU. També s'han instrumentalitzat els mitjans de la CCRTV.

PRESIDÈNCIA	89	Deficiències greus en la concepció i coordinació de l'Executiu i de l'Administració catalana: un creixement sense direcció. Vint anys d'administració pública de la Generalitat no han servit per crear un model propi, més eficient. S'ha mimetitzat la tan criticada administració estatal tradicional que segueix responent a un model en bona part obsolet quan el sector públic és avui –en gran part- prestador de serveis.
	90	El Pla interdepartamental d'Immigració 2001-2004 s'ha convertit en un llistat de programes dispersos. No es manifesta una concepció política coherent ni una actuació prou articulada amb els governs locals i les entitats socials. No s'ha posat en marxa un sistema efectiu d'atenció i informació per a la població immigrada.
	91	S'ha ignorat la situació greu del centre d'internament de la Verneda, denunciada per diverses associacions i mitjans de comunicació. Aquest centre és clarament insuficient i s'hauria d'ampliar i/o traslladar, estudiant la conveniència d'instal·lar altres centres en el territori , d'acord amb el Conveni signat entre el Govern de la Generalitat i l'Estat.
	92	El Govern no ha exercit la tutela que marca la llei respecte els joves immigrants no acompanyats. Tampoc s'ha documentat aquests menors. L'assistència i protecció als menors –que ja és deficient en el cas dels autòctons- ho és encara més en el cas dels immigrants, els quals han de ser reconeguts com a necessitats de protecció, amb independència del seu origen.
	93	No s'ha redefinit el paper del Consell Català de la Immigració, donant a l'administració local el protagonisme que li correspondria, d'acord amb el paper que juga en la integració dels nousvinguts en el territori concret on viuen.
	94	La política de cooperació està afectada per la inconsistència dels canvis interns del Govern en clau partidista: trasllat de Presidència a Governació i de Governació a Presidència en una mateixa legislatura.
	95	El Govern de CiU es situa a la cua en ajut oficial al desenvolupament, tan des del punt de vista qualitatiu com quantitatiu. El Govern no ha complert la Llei de cooperació recentment aprovada, com si la seva contribució al tema només tingués finalitat propagandística. L'esforç pressupostari programat durant aquests quatre anys s'ha situat per sota de la mitjana de les CCAA, per sota de la capacitat de la Generalitat, i molt allunyat de l'esforç que realitza la nostra societat civil i del 0,7% reclamat per Nacions Unides.

ECONOMIA	96	CiU ha fracassat rotundament en un dels seus principals objectius: obtenir més diners. El balanç de les xifres reals segons les liquidacions és que malgrat el canvi de model de finançament, no s'han obtingut més recursos. L'únic increment que s'ha produït ha vingut derivat dels augments en els impostos de transmissions i actes jurídics documentats a partir de la major pressió fiscal decidida pel govern.
	97	En quatre anys pràcticament s'han doblat les deutes de la Generalitat. En termes absoluts i ja representen un 130% del pressupost consolidat. Al 1998 eren un 104%.
	98	Catalunya és la comunitat del conjunt espanyol que més gasta en despeses de funcionament i menys inverteix. Les despeses de funcionament creixen a un ritme que és més del doble de la inflació. El govern és incapaç de dur a terme les inversions que son imprescindibles pel futur de Catalunya.
	99	El llegat de CiU és un govern cada cop menys eficient i cada vegada més endeutat. El nou govern capgirarà aquesta lògica retornant als principis de la bona gestió. La correcta administració dels recursos obliga a un canvi d'administradors.
	100	El govern de CiU no s'ha preocupat mai del rigor i la eficàcia en l'administració dels recursos dels catalans. S'ha de canviar el model, la continuïtat de l'actual és un gran risc pel país.

L'acord dels darrers vuit anys amb el PP ha impedit que Catalunya avanci en el seu autogovern. CiU i PP van excloure explícitament la reforma de l'Estatut i van negociar un sistema de finançament clarament insuficient. La dependència de CiU ha conduït el govern a pactes vergonyants que han perjudicat la ciutadania i els territoris de Catalunya, com és el cas del Pla Hidrològic.

Aquest Govern perjudica Catalunya i la fa retrocedir. Ni més poder, ni més diners. Més dependència i subordinació al PP i al Govern més dretà que ha tingut Espanya en els darrers 25 anys. El fruit de la política de CiU en els darrers 10 anys ha estat que Catalunya perd empenta, perd pes i perd oportunitats.

En **serveis socials** a la família: als infants, a la gent gran, a la promoció de la igualtat d'oportunitats, Catalunya se situa a la cua d'Europa i perd llocs respecte a d'altres CCAA espanyoles.

La Generalitat de CiU ha estat incapaç de proporcionar als catalans una política d'**habitatge**. Ni promoció d'habitatges protegits, ni impuls a la rehabilitació, inexistència d'habitatges de lloguer. L'habitatge s'ha convertit en un bé de luxe, inaccessible als nostres joves i a la gent treballadora que no té grans ingressos.

No tenim la **sanitat** que volem, ni la que prometien les reformes del Govern. Els sistema ha entrat en la mediocritat. La ineficàcia del sistema s'agreuja i el malestar dels professionals i usuaris de la sanitat augmenta. No s'ha resolt el seu finançament.

El Govern per sí, i amb els seus acords amb el PP, no és capaç de garantir la **seguretat** dels catalans. La inadequada negociació i gestió del desplegament dels Mossos i la substitució de les forces de seguretat de l'Estat està causant un abandonament de territoris i una alta proporció de la població que veuen la seva seguretat més amenaçada.

Els resultats del nostre **sistema educatiu** mostren greus problemes: en fracàs escolar, en els nivells mitjans adquirits pels alumnes, en la integració d'estudiants amb especials dificultats, en particular, els nens i nenes immigrants. Això és fruit de l'empitjorament de les condicions de l'escola pública, d'un finançament insuficient i desequilibrat, de la insuficiència de mitjans i del descontentament dels mestres. Una tradició, l'educativa, en la que Catalunya era excel·lent, i que poc a poc va entrant en la mediocritat.

Un Govern incapaç d'impulsar les **infraestructures** que garanteixin la mobilitat de la població i millorin la productivitat de la nostra economia. Sense política industrial, sense política tecnològica, sense política de recerca. Sense impulsar a casa nostra el que la nova societat del coneixement necessita.

En definitiva, uns anys, un mínim de dues legislatures, en les que el Govern de CiU, dirigit per Artur Mas els darrers tres anys, no ha estat a l'alçada del que Catalunya necessita. Del que la seva societat reclama i del que la seva economia precisa. Un Govern que fa retrocedir Catalunya, que no està a l'alçada del que Catalunya necessita.

Aquest Govern perjudica Catalunya, amb la seva falta d'iniciativa, amb el seu conformisme. Des de la subordinació al PP, fruit d'uns pactes que fa vuit anys que duren i que tan sols ara, en l'últim moment, es fa la ficció de trencar.